

A főispán szerint három éven belül felépül a szegedi egyetem.

A tanács táviratilag köszönte meg az egymillió aranykorona állami hozzájárulást.

Amikor az egyetemi küldöttség visszaérkezett Budapestről és a polgármester nyilatkozatából értesült a közönség a küldöttségjárás eredményéről, teljes joggal azt következtethette mindenki, hogy az egyetem elhelyezése súlyos és nehezen helyrehozható defektust kapott a fővárosban. A polgármester nyilatkozata szerint ugyanis a pénzügyminiszter a küldöttség előtt olyan értelmű nyilatkozatot tett, hogy a kormány három éven belül nem igen utalhatja ki azt a négymillió aranykoronát, amelynek kiutalásától tette függővé a város közgyűlése a városi hozzájárulás folyósítását. Eppen ezért kellett most meglepetést az a távirat, amelyet a polgármester szombaton délután kapott a kultuszminisztertől és amely szerint a pénzügyminiszter a népszövegségi főbiztos jóváhagyásával májusban és júniusban egymillió aranykoronát utal ki mégis az állami feleslegektől a szegedi egyetem építkezési költségeire.

A polgármester ezt a táviratot a hétfői tanácsülésen mutatta be és a tanács elhatározta, hogy táviratilag mond köszönetet a kormány tagjainak, a Budapesti járt egyetemi küldöttség tagjainak és a budapesti *Uj Nemzedék* című újságnak, amely — a polgármester megállapítása szerint — erősen támogatta a város érdekeit. A kultuszminiszterhez a tanács határozata alapján a polgármester a következő táviratot intézte:

„A legőszintébb hálánk és köszönetünk tolmácsolása mellett jelentjük, hogy a gyermekklinika céljaira kiszemelt telek azonnal Nagyméltóságod rendelkezésére bocsátható. Adja az Isten, hogy a most megkezdett nagy műhöz fűzött remények hazánk, városunk és a magyar kultúra javára megvalósuljanak.”

A többi távirat szövege még nem készült el és így azt sem tudhatjuk, hogy a budapesti *Uj Nemzedék* támogatását milyen módon köszöni meg a tanács. Ez a kurzuslap ugyanis nemrégén öles plakátokon hívta fel Szeged város polgárságának figyelmét arra, hogy szegedi számot ad, amelyben a szegedi egyetemmel foglalkozik és közli ezzel kapcsolatban néhány közéleti férfi, többek között a polgármester nyilatkozatát is. Elárulta egyébként a plakát, hogy a szegedi egyetem építkezéseit a liberális érdekeltségek megakadályozzák. Tehát vegye meg mindenki a kurzuslajst szegedi számát. Lehet, hogy az *Uj Nemzedék* azzal szerzett magának távirati honorálásra méltó érdemet, hogy az egyetem kérdésébe is bele akarta keverni a pártpolitikát, a liberális érdekeltségekre vonatkozó szemérmeskedést hazugságával, amelyről maga a polgármester állapította meg a hétfői tanácsülés után, hogy ha a kurzuslajst cikkének valóban ez volt a tendenciája — ő ugyan nem olvasta sem a reklámplakátot, sem a cikknek ezt a bereklámozott részét —, akkor az nem felelt meg a valóságnak, mert a közgyűlés liberális tagjai is megszavazták a városi hozzájárulást.

Az *Uj Nemzedék* távirati üdvözlését egyébként jóleső örömmel vehetjük csak tudomásul, mert hiszen ezzel úgy a polgármester, mint a város tanácsa bebizonyította, hogy méltányolni tudja a sajtó munkásságát, csak az a kár, hogy eddig sohasem tartotta szükségesnek méltánylásti hajlandóságának a szegedi sajtóval szemben való bizonyítását, pedig a szegedi sajtó dolgozott legalább annyit a város érdekében, mint a táviratilag üdvözölt budapesti kurzuslajst. Igaz egyébként az is, hogy senki sem lehet proféta saját hazájában.

Ami pedig a kultuszminiszter táviratát illeti, bár nem jelenti a város kívánságának honorálását, mégis erősen ellentmond a polgármesternek azzal a nyilatkozatával, amelyet az egyetemi küldöttség hazaérkezésének másnapján tett. A polgármester nyilatkozata szerint ugyanis egyelőre szó sem lehetett volna nagyobb állami hozzájárulás kiutalásáról, a kormány csupán négyszázezer aranykoronát illesztett be a szegedi egyetem céljaira a július elsején elébe lépő állami költségvetésbe.

Ezt az ellentmondást dr. Alner Károly főispán érdekeltedűnkre a következőképpen magyarázta meg:

— A polgármester ur a küldöttségnek adott válaszokat nagyon pesszimistikusan fogta fel,

pedig erre a pesszimizmusra nem volt ok. A kormány tagjai nem ígérték ugyan meg, hogy a kultuszminiszter által megígért négymillió aranykoronát azonnal kiutalják, azt azonban határozottan megígérték, hogy ezt az összeget három éven belül megkapja az egyetem. A miniszterelnök a küldöttségnek azt a határozott választ adta, hogy ő a leghatározottabban támogatja az egyetemi építkezések meggyorsításának lehelővé tételét. Nem tudja, hogy áll-e erre a célra megfelelő állami felesleg a kormány rendelkezésére, de a kérdést megtárgyalja majd a kultusz- és a pénzügyminiszterrel és ha sikerül megfelelő fedezetet találniuk, annak kiutalásához meg fogja szerezni a népszövegségi főbiztos hozzájárulását. Bud János pénzügyminiszter pedig a küldöttségnek adott válaszában azt mondta, arra nem tehet ígéretet, hogy a kért négymillió koronát azonnal rendelkezésre bocsátja, mert ennyi feleslege nincs, de igyekezni fog, hogy az első hároméves építési periódus alatt ezt az összeget a lehelősségek keretében a város rendelkezésére bocsássa, ha nem is egy összegben. Hogy pedig a város közönsége nyugodt legyen, hogy az állami hozzájárulás nem marad el, hajlandó a város képviselőjével

Nagy Ernőt felmentették.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Nyiregyháza-ról jelentik: A törvényszék előtt, mint ismeretes, hosszú hetek óta folyik az a bűnpör, amelynek kapcsán Nagy Ernő baloldali ellenzéki képviselőt izgatással, sikkasztással és nem

az erre vonatkozó szerződéses megállapodás részleteit letárgyalni.

Elmondotta még a főispán, hogy a miniszterelnök és a pénzügyminiszter ígéretei alapján nem kétfeladik abban, hogy az egyetemi klinikák mégis csak gyorsabb tempóban épülnek fel. A kormány most egymillió aranykoronát utalt ki erre a célra, a költségvetésbe beillesztett négyszázezer aranykoronán kívül, ha tehát a város a közgyűlési határozat feltételei szerint csak ugyanennyit utal ki egyelőre a megszavazott hozzájárulásból, már kétfeladiknyolcszáz-ezer aranykorona áll az egyetemi építkezések rendelkezésére. Ezzel a pénzzel a munkát feltétlenül meg lehet kezdeni. A kormány a hátralékos hárommillió aranykoronát három éven belül, valószínűleg részletekben kiutalja és kiutalja a rendes költségvetésbe felveendő fél-évenkénti hétszázezer aranykoronát is, ami összesen hat és félmillió koronát jelent, tehát a város hozzájárulásával együtt így három éven belül rendelkezésre áll az egyetemi építkezésekre szükséges teljes összeg. Az egyetem három év alatt tehát feltétlenül teljes egészében felépülhet.

— Az egyetemi építkezések ügye tehát még sem kapott olyan nagy defektust Budapesten — fejezte be nyilatkozatát a főispán.

Itt említjük meg, hogy az állami hozzájárulás első részletének megérkezése után a gyermekklinika építését kezdik meg a Pick- és a Milkó-féle telkeken.

Hétfőn délután megtartották a helyszíni szemlét a dorozsmai halálos automobil-szerencsétlenség ügyében.

Vasárnap este futótűzként terjedt el a városban, hogy a dorozsmai országúton *halálos kimenetelű autókatasztrófa történt*. A szerencsétlenség részletei hétfőn délután a helyszíni szemle alkalmával valamennyire tisztázódtak. A részletekről a következőket jelenthetjük:

Néhány perccel öt óra előtt egy vig, hangos társaság, Maróthy Gyula és Rezsek Aladár városi adóhivatali tisztviselők, Fehér Jánosné Kórház-uccai vendéglősné és egy ismeretlen hölgy autón indultak el az egyik Dorozsmán túl levő tanyára. Az autót Herédi Kálmán sofőr vezette, aki az autótaxi vállalatnak volt alkalmazottja. Herédi régi kipróbált sofőr, aki a vig társasággal már több alkalommal tett kisebb kirándulást Dorozsma felé. Dorozsmáig Herédi sofőr vezette az autót, amidőn Maróthy arra bírta rá, hogy engedje át neki a kormánykereket.

Az haladtak túl Dorozsma községen, amikor az uttesten két szélesre rakott parasztkocsi akadályozta továbbhaladásukat. Maróthy, aki nem volt gyakorlott a kormánykerék kezelésében, ki akart térni, de éles szögben kormányozta félre a kocsit. Az eddigi megállapítások szerint az ut ezen a szakaszán egy kisebb zökkenő volt, amelyen az autót hirtelen megbillent és a kocsiabn ülők kirepültek az utmenti árokba. A legszerencsétlenebbül Herédi sofőr esett ki a kocsiaból, aki fejére esve azonnal szörnyet halt. Maróthyt és Rezseket a felbillent autót maga alá temette, míg a két nőnek csodálatosképpen nem történt komolyabb sérülése. A sebesülteket nemsokára bevitték a kórházba, míg a szerencsétlen sofőr a törvényszéki bonctani intézetbe került.

Maróthy és az autóban ülők azt vallották, hogy a szerencsétlenség pillanatában az autót a sofőr vezette, aki így egyedül okolható a szerencsétlenségért. Maróthy ugyan beismerte, hogy Dorozsmán keresztül ő vezette az autót, de közvetlenül a szerencsétlenség bekövetkezése előtt a kormánykereket átadta a sofőrnek. A csendőrök és a szénásszeker kocsisai, továbbá egy juhász azonban már az első kihallgatásnál is azt állították, hogy nem a sofőr, hanem a melleite ülő ur vezette az autót.

A helyszíni szemlét hétfőn délután tartották

meg, amelyen résztvettek Zombori János vizsgálóbíró, Rohonyi felsőpariskolai tanár, szakértő és a dorozsmai járás kiküldöttje. Számos tanu hallgattak ki, akik azt vallották, hogy a szerencsétlenség pillanatában az autót nem a sofőr, hanem Maróthy vezette, akinek hozzá

nem érteke okozta valószínűleg a szerencsétlenséget. A szakértő megállapította azt is, hogy a katasztrófa közvetlen bekövetkezése előtt gummidefektet kapott az autó, valószínűleg a rosszul kikerült székér oldalától. A halálos szerencsétlenség ügyében egyébként tovább folytatják a nyomozást annak megállapítására, hogy ki volt közvetlen oka a szerencsétlenségnek.

A férjgyilkos asszony mellett tüntetett a hallgatóság a hétfői főtárgyaláson.

Budapest, április 26. A budapesti törvényszék ma délelőtt kezdte tárgyalni Jakabházy Lászlóné Máv. ellenőr feleségének bűnügyét, aki 1925 novemberében izgatással szövéstől elűzte a férjét. Jakabházy részletesen elmondja, hogy férje szeretőt tartott, őt állandóan üldözte és többször azt mondta neki, hogy legyen öngyilkos, ha nem tetszik neki a helyzete. Egyik civédásuk alkalmával revolvert is adott a kezébe és azt mondta, hogy lölje magát agyon, vagy pedig ugorjon le a ház emeletéről. Egy alkalommal felment Kovácsné manikűrösönőhöz, ahova közben megérkezett a férje is. Szóváltás keletkezett közöttük, amely tetlegességgig fajult. Az asszony kezében revolver volt. A dulakodás közben sült el a fegyver. Tagadja, hogy meg akarta ölni.

Kihallgatták Kovácsné manikűrösönőt, aki részletes vallomásaiban a férj brutalitását és a revolveres irigdiát mondta el részletesen.

A bíróság számos tanu hallgatott ki, akik mind váolták a szerencsétlen asszony tragikus életét brutális férje mellett, aki többször megverte, szennyes vízzel leöntötte, elkergette. A tanukihallgatást holnap folytatják, ítéletre valószínűleg délután kerül sor. A mai tárgyaláson a hallgatóság egyébként melegen tüntetett a vádlott asszony mellett.